

C O U-

WOENSDAG

WARDER
RANT.

No. 92

den 2 AUGUSTUS.

PARYS, den 22 Julij.

Uittreksel uit de officieele correspondentie van den zee-prefekt te Rochefort, aan zijne excellentie den minister van marine en koloniën.

ROCHEFORT, den 17den Julij 1815.

MONSIEUR!

Ik heb de eer U. E. te berigten, dat Zijner Britsche Majesteits schip Bellerophon, aan boord van het welk Napoleon Buonaparte zich den 15den dezer heeft ingescheept, gisteren den 16den, ten 1 uur des namiddags naar Engeland onder zeil is gegaan.

Dit Schip voert, behalve die personaadje, de personen mede die zich aan zijn lot verbonden hebben: de lijst derzelve is hier bijgevoegd; eerst waren zij verdeeld op de fregatten de Saal en de Medusa; vervolgens den 14den, des avonds, overgegaan op de brik l'Epervier en de Goëlet Sophia, en daarna aan boord gegaan van de schepen der Engelsche divisie, gecommandeerd door den admiraal sir Henrij Hotham.

Lijst der voornaamste personaadjen die met Napoleon Buonaparte op de Bellerophon zijn ingescheept.

De luitenant-generaal graaf Bertrand, groot-maarschalk van het paleis.

De gravin Bertrand en drie kinderen.

De luitenant-generaal hertog van Rovigo, (Savary);

De luitenant-generaal Lallemand;

De generaal-majoor baron Gourgaud, aide-de-kamp van Napoleon;

De generaal-majoor Montholon-Semonville, idem;

De gravin Montholon-Semonville en een kind.

De graaf de las Cases, staatsraad, en zijn zoon;

De heer Resignij, chef d'eskadron, ordonnans-officier;

De heer Planat, chef d'eskadron, ordonnans-officier;

De heer Autric, luitenant, ordonnans-officier;

De heer Schultz, chef d'eskadron;

De heer Pointkorski, kapitein;

De heer Mercher, kapitein;

De heer Maingault, chirurgijn van Napoleon.

(Volgen de namen van 40 personen, uitmakende het gevolg van Napoleon en andere met hem ingescheepte passagiers.)

De baron BONNEFOUX.

Aan Z. E. den minister secretaris van staat bij het departement der marine en koloniën.

Rapport, gedaan aan Z. E. den minister der marine en koloniën, door den fregats-kapitein de Rignij, in missie naar Rochefort gezonden.

MONSIEUR!

Ik heb de eer U. E. verslag te doen, van de rensignementen door mij verzameld, en betrekking hebbende tot de zending, waarmede ik naar Rochefort ben belast geworden.

In die haven des morgens van den 18den aankomende, vernam ik dat Napoleon Buonaparte naar Engeland vertrokken was, op Zijner Britannische Majesteits schip Bellerophon, kapitein Maitland, den 16den Julij, des namiddags ten half twee uren.

Daar mijne instructien mij voorschreven te dien aanzien officieel berigten te vragen van den heer admiraal Hotham, de Engelsche stationcommanderende, haastte ik mij, aan hem te schrijven, hem te gelijker tijd depêches zendende van den heer Croker, secretaris der Engelsche admiraliteit, waar van ik bringer was. Deze brieven werden aan den heer admiraal bezorgd door den scheeps-luitenant Fleuriat, dien U. E. mij wel had gelieven mede te geven.

Uit de verschillende briefwisselingen, welke ik met den heer Engelschen admiraal en den heer zee-prefekt gehouden heb, blijkt, dat Napoleon den 3den Julij te Rochefort zijnde aangekomen, zich tot den 8sten aan de zee-prefektuur heeft opgehouden. Door den generaal Becker, die met de eskorte tot aan boord belast was, en door den heer baron Bonnefoux, zee-prefekt gedrongen zijnde, om van alle de gelegenheden, welke de wind en het tij aanboden, gebruik te maken, besloot hij eindelijk zich in te schepen in de booten die hem bij elk getij wachtten, en begaf zich, des avonds ten 10 uren, aan boord van de Saal, zijn gevolg doende verdeelen op dat fregat en op de Medusa.

Des anderendaags (den 9den) stapte hij op het eiland Aix aan wal, en bezag er de vestingwerken.

Den 10den was de wind gunstig om in zee te steken, doch de Engelsche kruisvaarders en het heldere maanlicht lieten de fregatten weinig hoop over, om te ontsnappen.

Van den 10den op den 11den, zond Napoleon, als parlementair, naar boord van het Engelsch schip Bellerophon af, de heeren generaal Savary en Las Cases. Deze parlementair was den 11den terug.

Van den 11den op den 12den, vernam Napoleon van zijn broeder Joseph de ontbinding der kamers en den intogt des Konings te Parys. Tot op dat oogenblik had Buonaparte dikwerf zijne mening geuit, dat de kamers hem zouden terug roepen, het zij, dat hij op die wijze zich belangrijk zocht te maken, bij de autoriteiten die hem omringden, het zij, dat hij wesenlijk deze hoop voedde.

Den 12den kwam hij weder aan wal op het eiland Aix, met zijn gevolg en bagage, en in den nacht van den 12den op den 13den, kwamen er twee schuiten, met half dek, van la Rochelle aan. Het schijnt dat Napoleon dezelve had doen koopen, met voornemen om zich daar op in te schepen, en te trachten, met behulp van de duisternis des nachts, eene Deestse smak te bereiken, waar mede men onderstelt, dat hij onderhandeld had, en die hem op 30 à 40 mijlen afstands in Zee moest wachten. Men weet niet waarom hij zich van deze schikkingen niet bediende: ongetwijfeld kwamen ze hem al te gewaagd voor.

In den nacht van den 13den op den 14den, begaf hij zich aan boord van de Fransche brik l'Epervier, en des avonds van den 14den, wanneer de generaal Becker, die aan boord der Engelsche station was gaan parlementeren, te rug was, deed Napoleon zijn gevolg en zijne bagage op de l'Epervier inscheppen.

Des morgens van den 15den werd dat vaartuij gezien, als parlementair naar het admiraalschip stevenende; daar de gescreldheid der Zee hetzelfde niet toeliet spoedig te naderen, kwamen de Engelsche schepen het te gemoet, en bragten de passagiers aan boord van den Bellerophon over. In dien toestand van zaken meende de scheeps-luitenant Jourdan, de l'Epervier commanderende, van den kapitein van den Bellerophon eene schriftelijke attestatie te moeten verzoeken, van de verplaatsing van Buonaparte aan boord van dat schip, en heeft dezelve ook bekomen.

Dienzelfden dag ging ook een fregat van de station onder zeil naar Engeland.

Den 16den, des middags ten half twee uren, ging ook het schip Bellerophon onder zeil. De zwakte en de streek des winds, die sedert heeft stand gehouden, doet onderstellen, dat hij niet voor den nacht van den 19den op den oosten aan de Engelsche kust heeft kunnen aanlanden.

Den 17den vaardigde de Zee-prefekt van Rochefort aan de troepen en zeelieden, onder zijne bevelen staande, eene proclamatie uit, waarbij, de intogt Zijner Maj. in Parys, onder het gejuich van alle de inwoners, werd aangekondigd, en waarbij tevens bevel werd gegeven tot het opzetten der witte kokarde.

De witte vlag is op de forten en aan boord van de op de Rhee liggende schepen den 17den des middags opgeheschen en met het gesclut begroet.

Sedert den 15den had de baron Bonnefoux zijn voornemen geopenbaard, om die kleur door de troepen, onder zijn commando staande te doen opzetten, doch daar de bataillons-overste, kommandant der vesting, de orders, aan de generaals, waar onder hij stond, afgevaardigd, nog niet ontvangen had, zoo meende de baron Bonnefoux daarmede te moeten vertoeven, ten einde gemeenschappelijk te handelen met dien opper-officier die weldra van den generaal-majoor Butraud, commanderende het departement der Neder-Charente, het bevel ontving, om de begeerte der marine op te volgen.

Ik moet U. E. niet verzwijgen, dat de wijze maatregelen, door den zee-prefekt en den generaal-majoor Butraud genomen, de voornemens der kwaadwilligen zoo zich dezulke hadden opgedaan, zouden te leut gesteld hebben.

Rochefort en la Rochelle zijn met den besten geest beziel, en die havens, die zich het laatst onder den invloed van Buonaparte bevonden hebben, zijn des niet te min de eerste geweest, om hunne vernochtheid aan den persoon des Konings aan den dag te leggen, en hunne vreugde, bij het vernemen der wederkomst van onzen doorluchtigen Monarch, in zijne hoofdstad.

U. E. zal hier nevens vinden kopij van eenen brief, door Napoleon, aan den Prins-Regent van Engeland gezonden, (zie ons vorig no. artikel Parys) en welke aan Z. K. H. door middel der Engelsche station moet ter hand gekomen zijn.

Ik verzoek U. E. de hulde van mijnen diepen eerbied aan te nemen.

De fregats-kapitein,

H. DE RIGNIJ.

Heden morgen is de koninklijke Pruisische garde, ongeveer 20,000 man sterk, onder aanvoering van prins Karel van Mecklenburg, hier binnengekomen, en eindelijk door prins Blücher, in tegenwoordigheid der Souvereinen, op het plein van Lodewijk XV op het nauwkeurigste in oogenchouw genomen.

Aan de Loire is alles nog in den zelfden toestand: oorlog en geen oorlog. Ondertusschen moet heden de magt van Davoust vermeerderd zijn met die van Suchet, welke laatstgemelde met 13,000 man van Lyon gekomen is.

De commandant te Metz wil nog naar niets luisteren, en weet nog steeds met onderscheiden vrijkorpussen, die in Lotharingen atropen, eene gemeenschap te onderhouden, die er den kleinen oorlog doet voortduren.

Gister avond zijn op de Boulevards twee jongelieden gevat, die bezig waren met oproerige geschriften uit te deelen.

Brest, Cherbourg en Rochefort hebben den 17den de witte vlag opgestoken.

Van den 23sten.

Bij onderscheiden koninklijke besluiten, worden alle vrijkorpussen, en alle korpsen van nationale gardes, na den zosen maart II. gelijkt, voor ontbonden verklaard, en aan een iegelijk, tot deszelfs behoorende, bevolen, dadelijk naar huis te keeren. Ook heeft de Koning een besluit genomen, volgens hetwelk hem tot den 1sten Julij 1816, geenerlei voorstel van aanstelling of promotie, zoo bij de armée als bij de marine, kan of mag gedaan worden.

Davoust schijnt thans eene inspectie-reis langs den linker-oever der Loire te doen; eene menigte deserteurs heeft hij met geweld doen opsluiten, en daarmee zijne armée wederom versterkt. Zijn hoofdkwartier schijnt thans te Bourges te zijn, waar hij ook zijn hoofdmagt heeft.

De troepen van den maarschalk Brune, die zich nog steeds in het departement du Var bevinden, hebben de driekleurige vlag ingetrokken en die verwisseld tegen de zwarte vlag. Zij hebben overal brandschatteningen, en doen de verschrikkelijkste uitbraken hooren. De ingezetenen in die streken zijn te beklagen.

(Het vervolg op de kant der bladzijde.)

gebragt dat Buonaparte elk oogenblik in Plymouth of in Torbaj te wachten was. Gisteren morgen arriveerde de gemelde kapitein Sartorius in de stad, depêches van kapitein Maitland medebrengende. Hij bragt brieven over van Buonaparte aan den Prins-Regent. Dezelve had deze brieven aan iemand van zijn eigen gevolg medegegeven, welke gelaat was die in persoon te overhandigen. Deze persoon, welke zich op de Slencij bevond, toen dezelve voor Plymouth het anker liet vallen, konde echter geen verlof verkrijgen om zich naar deze stad te begeven. Hij gaf den brief alzo aan kapitein Sartorius zelf, welke zich dadelijk daarmee de naar den secretaris Barrows begaf. Tusschen tien en elf uren kwam lord Melville in de stad ten einde den Prins-Regent te spreken, waar op ten twaalf uren een groot kabinetraad gehouden werd aan het bureau van Buitenlandsche Zaken, waarvan de zitting tot vier of vijf uren voortdurende. Zoodra de raad geëindigd was, kreeg konings bodechapper Pagler bevel om

we versterkingen van alle zijden de Bondgenoten toe-komen. Wat aangaat eindelijk de integriteit van het Fransche gebied, het schijnt dat de Franschen voor zich zelve de regtmachtigheid gevoelen van de aanspraak, welke de Geallieerden kunnen maken op den afstand van een reij Noordelijke vestingen, en van eenige landstrecken aan den Rijnkant. Wellicht zijn deze bovengemelde artikelen die, welke de Franschen van hunne zijde hopen te erlangen, en welke alzo aan de Bondgenoten zijn voorgesteld. Al ware het eindelijk, dat het bovenstaande gerucht eenigen grond had, konde men ligt nagaan, dat de omstandigheden in Frankrijk, de Bondgenoten aanleiding zouden kunnen geven, om gedurende verschiedene eerstkomende jaren, eene noezame krijgsmagt in Frankrijk te laten, en de waste vestingen in bezit te houden.

LONDEN, den 26 Julij.

Buonaparte is in Engeland aangekomen. De vloep Slencij, kapitein Sartorius, had de ministers tijding

zal eene oorlogs contributie van 800 millioenen opbrengen, te betalen in 4 jaren. Den 28sten augustus aanstaande, zullen de Geallieerde troepen een begin maken, met het Fransche grondgebied te ontruimen; doch intusschen zullen de Bondgenoten voor als nog vier voornamen vestingen (Straatsburg, Metz, Valenciennes en Rüssel) bezetten, en een zeker bepaald getal hunner troepen in Frankrijk houden, tot dat de rust geheel en al zal zijn hersteld, en de Koning eene geheel nieuwe armée, waarop hij ten volen kan vertrouwen, zal hebben samen gesteld. In hoe verre deze geruchten gegrond zijn, laat zich niet wel bepalen; dezelve hebben echter invloed gehad op den prijs der fondsen, die 56—75 ter bruyze gebleven waren, en na dien tijd tot 60 gedaald zijn. Men houdt zich echter verzekeerd, dat al waren deze geruchten gegrond, aan degevel bepalingen volstrekt niet zoude kunnen voldaan worden, zoo lang zich onder de troepen eenige de misste gaet, van wederopstanding mogt verhooren en het is zeker, dat tot op dit oogenblik steeds nieu-

ste regering van Buonaparte een rol gespeeld hebben, moeten Parys verlaten, en zich naar zoodanige plaatsen begeven, als men hun opgeeft, alwaar zij onder toezicht van de hooge politie geteld zijn. Eenige anderen zijn gearresteerd, onder dat getal bevindt zich de gewezen directeur-generaal der posten La Valette. Het is algemeen bekend hoe zeer hij door middel zijner kreten, welke na de restauratie van 1814 in de administratie der posten gebleven waren, de correspondentie met het eiland Riba, en de onderlinge correspondentie tusschen de samengezworenen in de departementen begunstigd heeft.

Gisteren verspreide zich een beursrijd op nieuw het gerucht, dat de voornaamste punten aangevallen ten toekomende toestand van Frankrijk, tusschen de wederzijdsche Mogendheden geregeld zouden zijn. Zoo verhaalde men op nieuw: "De onschendbaarheid van het Fransche grondgebied, zoo als het volgens het traktaat van Parijs bepaald is, wordt gewaarborgd. Frankrijk

